

POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku P. Spółki z o.o.
z siedzibą w W.
przy uczestnictwie W.K.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 października 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w Ś.
z dnia 29 listopada 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od uczestnika na rzecz wnioskodawczynie kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do

rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach może zostać oparte rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uczestnik postępowania W.K. wniósł skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 29 listopada 2016 r. oddalającego jego apelację od postanowienia Sądu pierwszej instancji uwzględniającego wniosek o ustanowienie służebności przesyłu. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłankach przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uczestnik podniósł, iż występuje istotne zagadnienie prawne wymagające rozstrzygnięcia, czy przy ustalaniu wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu należy uwzględniać istnienie obszaru strefy kontrolowanej, zwłaszcza, w sytuacji, gdy z powodu istnienia stref kontrolowanych następuje zmiana przeznaczenia nieruchomości z budowlanej na rolną, a co za tym idzie znacznie spada jej wartość. Poza tym, zdaniem uczestnika, zaskarżone postanowienie w oczywisty sposób narusza: art. 65 § 2 k.c. przez błędną wykładnię projektu umowy, która miała być zawarta z wnioskodawcą; art. 305² § 1 k.c. przez jego zastosowanie w sprawie; art. 232 zdanie drugie w związku art. 278 § 1, 286 k.p.c. w zw. z art. 382, 391 § 1 k.p.c. przez zaniechanie dowodu z opinii biegłego z zakresu budownictwa i eksploatacji sieci gazowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że jeżeli skarżący, jako okoliczność uzasadniającą wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien nie tylko to zagadnienie przedstawić przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, a także przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, ale ponadto wykazać, że jest to zagadnienie nowe, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, nie publ.; z dnia

14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, nie publ.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, nie publ.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, nie publ.; z dnia 28 czerwca 2008 r., III CSK 99/08, nie publ.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, nie publ.).

Skarżący nie sprostął tym wymaganiom w odrębnym wywodzie w ramach uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. W tej części skargi kasacyjnej, poza braną z urzędu nieważnością postępowania przed sądem drugiej instancji, skarżący powinien wykazać potrzebę interwencji Sądu Najwyższego. Wnoszący skargę kasacyjną sformułował wskazane wyżej zagadnienie, bez odniesienia się konkretnego przepisu a także pominął rozważania w tym przedmiocie zawarte w pisemnych motywach postanowienia Sądu drugiej instancji, co do relacji pomiędzy obszarem strefy kontrolowanej określonej w § 10 w zw. z § 110 Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz.U. z 2013 r., poz. 640) a zakresem obciążenia nieruchomości służebnością przesyłu. Poza spadkiem wartości nieruchomości o statusie budowlanym z powodu wystąpienia stref kontrolowanych skarżący nie wskazał argumentów, jakie przemawiałyby za ustanowieniem służebności w szerszym zakresie niż ten, który ma umożliwić eksploatację, konserwację, modernizację i usuwanie awarii urządzeń przesyłowych a także przemawiających z uwzględnieniem tej okoliczności przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu. W końcu trzeba zważyć, że do przedstawionego w skardze zagadnienia Sąd Najwyższy odniósł w wymienionej w uzasadnieniu Sądu pierwszej instancji uchwale z dnia 11 grudnia 2014 r., III CZP 88/15 (podobnie Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 11 czerwca 2015 r., V CSK 468/13, nie. publ. z dnia 18 maja 2016 r., sygn. akt V CSK 531/15, nie publ.).

Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie Sąd Najwyższego poglądem, jeżeli skarżący powołuje się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, powinien w oddzielnym wywodzie prawnym wykazać, że w sprawie doszło do kwalifikowanego, tj. oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, bez potrzeby głębszej analizy oraz, że w wyniku

takiego naruszenia prawa zapadł w Sądzie drugiej instancji wyrok oczywiście wadliwy (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 5 października 2007 r., III CSK 216/07, nie publ.; z dnia 20 czerwca 2007 r., II CSK 184/07, nie publ.; z dnia 26 czerwca 2012 r., III CSK 121/12, nie publ.; z dnia 4 grudnia 2012 r., I CSK 302/12, nie publ.; z dnia 11 marca 2014 r., III SK 65/11, nie publ.).

Uczestnik postępowania w odrębnym wywodzie nie wykazał tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej zarówno w zakresie wykładni projektu umowy oraz zastosowania art. 305² § 1 k.c. jak zaniechania przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego z zakresu budownictwa i eksploatacji sieci gazowych. Sąd interpretując projekt umowy przyjął, iż nie chodziło o budowę drugiego gazociągu ale o modernizację istniejącego. Skarżący nie wskazał, które konkretnie postanowienia projektu umowy pozwoliłyby uznać, iż wykładnia Sądu jest rażąco wadliwa. Poza tym, Sąd wyznaczając pas gruntu szerokości 3 m od osi gazociągu uznał go za wystarczający dla wykonywania służebności i jednocześnie wyjaśnił dlaczego uznaje za nieuzasadnione stanowisko uczestnika wskazującego na konieczność ustanowienia pasa służebności o szerokości 40 m. Dlatego w uzasadnieniu oczywistej zasadności skargi kasacyjnej związanej z niedopuszczeniem dowodu z opinii biegłego z zakresu budownictwa sieci gazowych nie wystarczy jedynie podniesienie, że opinia ta pozwoliłaby usunąć wątpliwości, co do sposobu określenia szerokości pasa służebności.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 3 w zw. z art. 13 § 2, 391 § 1, 398²¹ k.p.c.